

fund, lige for loven. Ellers er vi yderst forskellige.

Kl. 13.40

Derfor må man jo sige, at forskelsbehandling af forskellige ting ikke blot er en redelig handling, men det er til syvende og sidst et forsvar for sandheden, som en overskrift som den her på beslutningsforslaget er en krænkelse af. Er hr. Søren Pind, som det dannede menneske, han er, ikke enig med mig i det?

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V):

Jeg er enig i, at det, der skal behandles lige, er det lige og ikke det forskellige. Man behøver ikke at have kvababbelse over at behandle det forskellige forskelligt. Sådan må det være.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste og – tror jeg – i denne omgang sidste korte bemærkning er fra fru Lissa Mathiasen.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Altså, jeg tror, det ligesom er nødvendigt at ride op: 3-måneders-reglen er jo indført som et værn for den kvinde, som føder, og som i en særlig situation føler sig foranlediget til at skulle bortadoptere. Derfor er den værnregel indført, vel vidende at bortadoption, det at skulle afgive sit barn, er en svær beslutning. 6-måneders-reglen er indført for at beskytte en mand, give ham muligheden for at kunne rejse en faderskabssag. Det er to beskyttelsesregler, der er sat ind i børneloven. Men her er det jo ikke beskyttelse, der skal til, andet end beskyttelse af barnet.

Jeg lagde mærke til, at hr. Søren Pind sagde, at en anden Venstreordfører, fru Inger Støjberg, i talen her har sagt, at det er en naturlig konsekvens af L 151 at følge det op. Og derfor vil jeg godt spørge: Hvad lægger man så i det? Det her er jo netop en naturlig konsekvens af L 151. Hvad er det, man forestiller sig man vil følge op?

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V):

Jeg prøver ikke på nogen måde at sige, at det her er nogen nem sag, heller ikke for Venstre. Det tror jeg også kommer tydeligt til udtryk i de spørgsmål, der sådan, om jeg så må sige, flyver over alt, fra Roms fald til sådan nogle meget enkle og klare juridiske problemstillinger.

Det, vi har drøftet i Venstres folketingsgruppe, er, at skønt mange af os selvfølgelig stemte imod den lovgivning, der kom, så må man acceptere den ny, gældende retstilstand, og så må man forholde sig til, at der er nogle mennesker, der har et naturligt krav på at blive behandlet som andre.

Hvad der så falder inden for rammerne af det, jeg lige drøftede med hr. Søren Krarup, at det lige skal behandles lige og det forskellige forskelligt, er det, der bliver det svære i den her sag. Og derfor kan jeg ikke give fru Lissa Mathiasen et klart svar på det nu, ærlig talt, for det bliver en proces, og det bliver noget, vi kommer til at drøfte.

Det, jeg ....

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er svaret afsluttet. Fru Lissa Mathiasen for anden korte bemærkning, værsgo.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg kan forstå, der skal lidt tænketid til, og det er fair nok. Men så vil jeg godt stille et spørgsmål, for i modsætning til det, ministeren sagde før, er der jo faktisk en forskel, alene den forskel, at man ved ikke at få anerkendt forældreskabet ved barnets fødsel så ikke har sine 2 ugers barselorlov. Det betyder altså, at man ikke har muligheden for – både af hensyn til moren, men ikke mindst af hensyn til barnet – at kunne være sammen med barnet, yde den omsorg og den tryghed, som de der 14 dage rent faktisk betyder. Jeg tror, at alle, der har prøvet at blive forældre, ved, hvad det betyder.

Vil man ikke godt medtænke det, når man nu hos Venstre skal ind i en forhåbentlig kreativ, positiv tænkning i et forsøg på at finde svarene?

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V):

Det er jo tydeligt tilkendegivet, at regeringen ikke og dermed heller ikke regeringspartierne kan stemme for beslutningsforslaget. Det er sagt højt og tydeligt fra talerstolen. Og hvad der foregår i de respektive partiers lønkamre på det her punkt, er der jo derfor ikke nogen forpligtelse til på nuværende tidspunkt at sige noget om, også fordi vi netop ikke er afklarede i det her spørgsmål endnu.